

Dosarul nr. 2ra-1857/18

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (A. Arhip)

Instanța de apel - Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

Î N C H E I E R E

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Compania Națională de Asigurări în Medicină,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de executorul judecătoresc Șevcenco Oleg împotriva Companiei Naționale de Asigurări în Medicină privind încasarea sumei,

împotriva deciziei din 20 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări în Medicină și menținută hotărârea din 25 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 23 mai 2017, executorul judecătoresc Șevcenco Oleg s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Companiei Naționale de Asigurări în Medicină cu privire la încasarea sumei.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că prin ordonanța Judecătoriei Cimișlia din 15 decembrie 2015, s-a dispus încasarea de la Cojocaru Nicolae în beneficiul fondurilor asigurărilor obligatorii de asistență medicală în sumă fixă stabilită, pentru anul 2015 în mărime de 4056 lei.

La 12 aprilie 2016, Compania Națională de Asigurări în Medicină a înaintat ordonanța Judecătoriei Cimișlia din 15 decembrie 2015 spre executarea, executorului judecătoresc Șevcenco Oleg.

Prin încheierea din 18 aprilie 2016, executorul judecătoresc Șevcenco Oleg a intentat procedura de executare a documentului executoriu.

La 10 mai 2016, debitorul a achitat prin intermediul executorului judecătoresc suma de 2000 de lei, iar la 23 mai 2016, a achitat suma restantă de 2056 lei direct în contul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, în acest sens debitorul a prezentat executorului judecătoresc ordinul de încasare a numerarului.

La 07 iunie 2016, executorul judecătoresc Șevcenco Oleg a transferat în contul Casei Naționale de Asigurări în Medicină suma de 4056 lei, în vederea executării

documentului executoriu în privința lui Cojocaru Nicolae. Astfel, suma de 2056 lei greșit a fost transferată în contul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină.

Prin somațiile înaintate a solicitat Companiei Naționale de Asigurări în Medicină restituirea sumei de 2056 lei, achitați ca surplus din veniturile proprii, însă ultima a refuzat.

Reclamantul a solicitat încasarea sumei de 2056 lei, ca achitați în surplus, 3000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și 150 de lei cu titlu de cheltuieli de plata taxei de stat.

Prin hotărârea din 25 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cererea de chemare în judecată depusă de executorul judecătoresc Șevcenco Oleg, s-a admis parțial.

S-a încasat din contul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină în beneficiul executorului judecătoresc Șevcenco Oleg 2056 lei în contul restituirii a îmbogățirii fără justă cauză, 2000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, 150 de lei cu titlu de cheltuieli de plata taxei de stat și 562,37 lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecare a pricinii, în total 4768,37 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța a constatat că suma de 2056 lei, a fost achitată în surplus de către executorul judecătoresc Șevcenco Oleg, adică de către prestator, iar acest fapt nu înlătură caracterul de îmbogățire fără justă cauză.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică și a cheltuielilor de judecată instanța a constatat temeinicia lor, prin prisma prevederilor art.82 și 90 din Codul de procedură civilă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 02 noiembrie 2017, Compania Națională de Asigurări în Medicină a declarat apel împotriva hotărârii din 25 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea hotărârii menționate și respingerea cererii de chemare în judecată depusă de executorul judecătoresc Șevcenco Oleg.

La fel, și executorul judecătoresc Șevcenco Oleg nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 22 noiembrie 2017, a declarat apel împotriva hotărârii din 25 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea hotărârii menționate în partea respingerii parțiale pentru asistență juridică în mărime de 1000 lei.

Prin decizia din 20 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău au fost respinse apelurile declarate de Compania Națională de Asigurări în Medicină și executorul judecătoresc Șevcenco Oleg și menținută hotărârea din 25 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

S-a încasat din contul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină în beneficiul executorului judecătoresc Șevcenco Oleg, 1302,40 lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în cadrul procedurii de apel.

La 03 iulie 2018, Compania Națională de Asigurări în Medicină a declarat recurs împotriva deciziei din 20 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 25 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor menționate supra și emiterea unei noi hotărâri de respingerea a cererii de chemare în judecată înaintată de executorul judecătoresc Șevcenco Oleg.

Ca temei de drept recurent a invocat prevederile art. 432 alin. (2) lit. c) Cod de

procedură civilă care stipulează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

În motivare a indicat că la examinarea cauzei în fond atât instanța de apel cât și instanța de fond au aplicat greșit normele de drept material.

În motivarea deciziei instanța de apel, nu a indicat expres prin care probe prezentate de reclamant se confirmă faptul că Cojocar Nicolae a virat greșit suma de 2056 lei în contul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină.

Îmbogățirea fără justă cauză, nu a fost dovedită prin probe veridice și suficiente. Argumentele reclamantului nu au putere probantă în proces, dat fiind faptul că circumstanțele pe care le-a invocat drept temei în susținerea poziției sale, nu sunt confirmat prin probe, așa cum reglementează prevederile art. 118 alin.(1) din Codul de procedură civilă.

De asemenea, mai invocă recurentul că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor apelului, făcând doar o referire generală la legalitatea hotărârii instanței de fond, la fel, nu s-a expus nici asupra încălcărilor admise de prima instanță.

Prin referința depusă la 11 septembrie 2018, executorului judecătoresc Șevenco Oleg a solicitat repingerea recursului declarat de Compania Națională de Asigurări în Medicină.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 20 martie 2018.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Recurentul a invocat că copia decizie motivate a recepționat-o la 11 mai 2018.

Potrivit scrisorii de comunicare, instanța de apel a expediat copia deciziei motivate participanților la proces, la 14 mai 2018 (f.d.108).

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 03 iulie 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea

recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Compania Națională de Asigurări în Medicină, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Compania Națională de Asigurări în Medicină.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari